

bogsføreres og Grundbogsdommers særlige Kendskab til det i de nævnte Landsdele endnu gældende tyske Grundbogsvæsen, har man i § 50 som et nyt. 3. Stk. indsat en hertil sigtende Bestemmelse; med Hensyn til disse Tjenestemænds selvstændige Stilling henvises til Lov Nr. 260 af 28. Juni 1920 § 2, 2. Stk.

Som det vil ses af § 50, 2. og 4. Stk., er det ingenlunde Meningen at foretage en almindelig Omskrivning af Tingbøgerne i Anledning af Lovforslagets Gennemførelse; en saadan almindelig Omskrivning er heller ikke paakrævet af Hensyn til Tinglysningsreglerne. Hvor de nuværende Tingbøger, være sig Realregistre eller Grundbøger, er brugbare og overskuelige — enkelte Steder er de forøvrigt for nylig omskrevne —, vilde det være urimeligt at kassere dem, blot fordi deres Skema ikke stemmer helt med det eventuelle nye Tingbogskema, der nærmere vil være at bestemme ved Anordning. Det Indhold, som de nye Tinglysningsregler kræver tilført Tingbogen, vil meget vel kunne indføres i Skemaet af de nuværende Realregistre eller Grundbøger, naar disse da overhovedet er brugbare. Kun forsaa vidt de nuværende Realregistre og Grundbøger virkelig selv paa Grund af deres egen Forfatning trænger til Omskrivning, er det Meningen at foretage en saadan. Men da der ved Lovforslaget, som ovenfor i de almindelige Bemærkninger omtalt, indvindes ret betydelige Besparelser, vil Forslagets Gennemførelse ogsaa frembyde den Fordel, at der vil blive rigeligere Midler end nu til at foretage Omskrivning i Retskrede, hvor et større eller mindre Antal af Bøgerne paa Grund af Ælde, Slid og Uoverskuelighed foranlediget ved talrige Udstykninger e. l., med Overstregninger og Tilføjelser, i høj Grad trænger til Afløsning.

En væsentlig Besparelse opnaas, som før fremhævet, ved Skøde- og Panteprotokolsystemets Afløsning af Aktsystemet. Ogsaa Anskaffelsen af Akterne er det Justitsministeriets Mening at foretage ganske gradvis, efterhaanden som det praktiske Liv selv kræver den. Akternes Anskaffelse vil i de første Aar medføre Udgifter (til Dokumentomslag og Skabe); men da det gælder om, at Anlæggelsen af Akterne ikke maa give Retskontorernes Personale Ekstraarbejde, er det heller ikke Meningen paa én Gang at anlægge samtlige Akter, men tværtimod at lade disse blive til lidt efter lidt, efterhaanden som Dokumenter Ejendommen vedrørende indsendes til Kontorerne til Tinglysning. Skabene med Do-

kumentomslag leveres fuldt færdige, efterhaanden som Akternes Antal vokser. Naar der indsendes et Dokument til Tinglysning med Genpart, lægges denne sidste — og senere alle fremtidige Genparter af Dokumenter denne Ejendom vedrørende — i vedkommende færdige Omslag i Udtræks-hylden; og saaledes afløses da ganske gradvis Skøde- og Panteprotokollerne af Akterne. Da denne Akternes gradvise Anlæggelse maa antages efter stedfundne Beregninger at komme til at strække sig over gennemsnitlig ca. 4 Aar, og da samtlige Akters Anlæggelse formentlig vil koste ca. 300,000 Kr. én Gang for alle, bliver der saaledes i de første 4 Aar en gennemsnitlig aarlig Udgift af ca. 75,000 Kr. Men da den aarlige Besparelse ved Reformen vil blive mindst dobbelt saa stor, vil der saaledes selv i de første 4 Aar blive et betydeligt Beløb tilovers, som i disse første Aar bør anvendes til en lidt hurtigere Omskrivning i de Retskrede, hvor Realregistre, helt eller delvis, ganske særlig trænger til Omskrivning paa Grund af Ælde, Utydelighed og Uoverskuelighed. Selv i de første Overgangsaar vil Reformen altsaa finansielt hvile i sig selv; og derefter vil den som nævnt medføre en ret betydelig aarlig Besparelse paa Justitsministeriets Budget.

Til § 52.

Da Oprykning efter Afdrag nu tillades efter Forslagets § 40, 3. Stk., er der ingen Grund til at bibeholde den i § 52 indeholdte specielle Overgangsregel, hvorfor denne udgaar.

Som 1. Stk. er der i § 52 sat en rimelig Frist af 5 Aar for at bringe Tinglysningen i Orden for de Rettigheders Vedkommende, som ikke efter tidligere Ret kræves tinglyst, hvorhos der ved 2. Stk. er indført en Lempelse i Betingelserne for Tinglysning, naar Dokumentet er oprettet inden Lovens Ikrafttræden.

§§ 40 og 41 vedrører i det hele og store ogsaa kun Tinglysningens formelle Side, nemlig Tinglysningsadministrationen ved Retsanmærkninger og ved Ombytning af Laan; men da det dog kan tænkes, at flere af disse Bestemmelser i visse Tilfælde vil kunne medføre Retsvirkninger for Panthaverne, som de ikke har regnet med ved deres Pantebrevs Oprettelse, er det nu i § 52 i et nyt 3. Stk. udtrykkelig fastslaaet, at disse Bestemmelser ikke finder Anvendelse paa de før Lovens Ikrafttræden tinglyste Pantebreve.